

[Einer Jensen.]

saaledes at de kunde faa nogen Betydning. Det synes mig naturligt at gaa den Vej, der er nødvendig, nemlig paa anden Maade at skaffe arbejdsløse Understøttelse, og det er det, vort Lovforslag tager Sigte paa.

At komme ind i en Diskussion med det ærede Medlem om Kriseforanstaltninger, Told o. s. v., synes jeg alligevel, Tidspunktet er noget for fremrykket til, de Spørgsmaal har vi drøftet saa ofte; vi er ikke sindede at gaa med til Told, som det ærede Medlem ønsker det, uden Kontrol; det, det ærede Medlem ønsker paa dette Omraade, nytter det ikke at diskutere eller gøre Forsøg paa at faa os med til.

P. Munch: Naar den højtærede Indenrigsminister bebredede mig og andre, at vi skulde beskyldte ham for kun at se Arbejdslønnen som Aarsag i den herskende Erhvervskrise, maa jeg svare, at jeg har overhovedet intet sagt derom. De Bemærkninger, jeg har gjort, har udelukkende knyttet sig til de Udtalelser, der fremkom fra den højtærede Indenrigsminister her i Dag med Hensyn til Organisationerne og deres Lønpolitik. (*Indenrigsministeren* [Kragh]): Deres Udbyttepolitik i det hele taget). Deres Udbyttepolitik og Lønpolitik.

Den højtærede Indenrigsminister bragte derpaa atter Eksport- og Importpriser og Hjemmemarkedspriser i en saadan Forvirring imellem hinanden, som man har Brug for i den Forhandling, der føres overfor Offentligheden om disse Spørgsmaal. Jeg skal deroverfor kun fastslaa, at i Øjeblikket ligger Eksportvarernes Pris over Importvarernes Pris, Hjemmemarkedspriserne ligger kun et forholdsvis beskedent Beløb over Eksportvarernes Pris, og Aarsagen dertil er efter alt, hvad der foreligger, Forhold, som intet har at gøre med Organisationernes Lønpolitik, idet det bestemmes af nogle enkelte Fag, hvor det ikke er den, der er afgørende. Den højtærede Indenrigsminister har Ret i, at den Bedring, der har fundet Sted, er ikke sket ved Sænkning af Priser i Danmark, men ved Stigning af Priser i Udlandet, det vil sige, den er sket lige paa den modsatte Maade af den, for hvilken den højtærede Statsminister meget længe har været den store Profet herhjemme.

Den højtærede Indenrigsminister talte derefter om Ringdannelse og Handelsomkostninger som en Aarsag til de daarlige Forhold. Meget vel, men af de Skridt, der kunde tages deroverfor, har man ikke

gjort blot et eneste fra den højtærede Regerings og dens Venners Side; man har paa alle disse Omraader holdt sig til de tomme Formaninger uden at ville foretage sig noget, der kunde faa virkelig Betydning.

Det glædede mig imidlertid at høre, at den højtærede Indenrigsminister ikke afviser Tanken om dog i nogen Maade at komme Kommunerne til Hjælp, i hvert Fald naar det gælder Arbejders Iværksættelse. Desværre var den højtærede Indenrigsminister midt i Undersøgelserne i Aar, ligesom han var midt i Undersøgelserne i Fjor. Jeg haaber, de Undersøgelser en Gang maa blive afsluttet, og at vi da maa naa til et Resultat.

Saa sagde den højtærede Indenrigsminister venligt til mig, at jeg gik som sædvanlig Socialdemokratiets Ærinde. Jeg tror at have Grund til at svare, at de Mennesker, der stærkest gaar Socialdemokratiets Ærinde for Tiden, er dem, der nægter at være med til den Retfærdighed overfor de arbejdsløse, som nu er paa krævnet.

Søren P. Larsen: Jeg skal overfor det ærede Medlem Hr. Einer Jensen, der var tilfreds med Landstingsvalget, kun sige, at det i den socialdemokratiske Presse med store Bogstaver og paa alle de Møder, jeg har haft Løjlighed til at overvære, blev udtalt, at det opstillede Maal: Et andet Flertal i Landstinget, saa godt som allerede var naaet. Det forekommer mig rigtigt nok, at Resultatet i Forhold til den haardhændede Agitation, den Reklame og de Løfter, der var foruddiskonteret, var ret kummerligt for de Herrer.

Angaaende de fattigunderstøttede hørte jeg meget vel det ærede Medlem Hr. Einer Jensen, første Gang han havde Ordet, oplæse en Udtalelse af Direktøren for Frederiksberg Fattigvæsen, men jeg lagde ogsaa Mærke til den Brug, det ærede Medlem gjorde af denne Udtalelse, og det var overfor Brugen af de Oplysninger og den Tilkendegivelse, der var givet fra Frederiksberg Regnskabsvæsen, at jeg gjorde opmærksom paa den Risiko, der ligger i at argumentere paa den Maade, at en Forøgelse af Antallet paa fattigunderstøttede i en bestemt Periode maa skrives paa en bestemt Regerings Konto. Deroverfor gjorde jeg før opmærksom paa, at det maatte medføre, at man med fuld Føje kunde sige, at saa maatte ogsaa den Forøgelse, der fandt Sted under den afgaaede Regering, skyldes denne.

Jeg husker ikke saa lige, om Forhol-